

هل سألت نفسك؟ من خلقك؟ ولماذا؟

وماذا بعد الموت؟) للجمعية)

Vai Tu esi domājis par to, kas

Tevi radījis, kāpēc un kas būs

pēc nāves?

Vai Tu esi domājis par to, kas Tevi radījis, kāpēc un kas būs pēc nāves?

Daudzvalodu islāma satura biedrības Zinātniskā komiteja

Vai Tu esi domājis par to, kas Tevi radījis, kāpēc un kas būs pēc nāves?

Daudzvalodu islāma satura biedrības Zinātniskā komiteja

Kas gan Tevi radījis? Paskaties uz savu ķermeni mikroskopā! Tu tur ieraudzīsi brīnumpilnu un precīzu pasauli. Katra Tava ķermeņa šūna satur ģenētisko informāciju ar sarežģītiem kodiem. Vai esi domājis par to, kas šos kodus uzrakstījis un salicis pareizajās vietās?

Ikviena augsta celtne un ikviens pieticīgs mājoklis liek saprast, ka to kāds ir uzcēlis. Vai tad ir saprātīgi domāt, ka šī plašā pasaule ar visu savu skaistumu, precizitāti un smalko kārtību ir radusies bez Radītāja?

Padomā: tāpat kā prāts nespēj pieņemt, ka precīzi izstrādāts mobilais telefons var pēkšņi parādīties bez tā projektētāja vai izgatavotāja un ka sarežģīts ierīču tīkls var saskaņoti un precīzi darboties bez programmētāja vai pārrauga, tāpat tas nespēj pieņemt, ka šis diženais Visums ar tā kārtību, radošumu, precīzajiem likumiem un nevainojamo sistēmu varētu rasties bez Radītāja.

Ikvienu lietu šajā Visumā — no vismazākā atoma līdz lielākajai galaktikai — liecina par tās Radītāja varenību. Racionāla domāšana pilnīgi izslēdz iespēju, ka precīza un smalka sistēma varētu rasties no haosa. Racionāls prāts noraida domu, ka Visums būtu radies no nekā un ka šī vienreizējā, sarežģītā kārtība ir nejaušības rezultāts.

Vesela saprāts un tīrā, neizmainītā daba virza cilvēku ticēt pasaules Radītāja esamībai. Tie mudina pārdomāt arī šī Radītāja atribūtus un mūsu pienākumu Viņa priekšā.

Pārdomas par Radītāja atribūtiem atklāj dziļu izpratni par to, ka Viņam piemīt absolūta pilnība un Viņš ir brīvs no jebkāda trūkuma.

Tas nozīmē, ka Radītājam piemīt visas skaistuma un varenības īpašības, jo Viņš ir Visuvarens, Visuzinošs un Vieds savā radīšanā un noteikšanā. Šī pilnība nav vienkārša iespējamība, bet gan prāta nepieciešamība. Jebkurš trūkums Viņa atribūtos noved pie kļūdas radīšanā un uzturēšanā, kas ir pretrunā ar novērojamo pilnību Visumā.

Tas, ka Radītājam nav trūkumu, liecina par Viņa neatkarību no radībām. Viņam neviens nav vajadzīgs. Bet, lai radība pastāvētu un paliktu, visiem pārējiem ir vajadzīgs Viņš. Allāham nav trūkumu un nav nekā tāda, ko Viņš gribētu, bet nespētu, tāpēc Viņam nav ne līdzdalībnieka, nedz pēcnācēja.

Ja Allāhs ir Varenais Radītājs, kuram piemīt pilnības un varenības īpašības, kurš izvedis mūs un šo pasauli no nebūtības, tās Valdnieks, Apgādātājs, kurš aptver ar savu žēlastību, Uzturētājs un Pārvaldnieks, tad mums jābūt pateicīgiem Viņam, jāmeklē Viņa apmierinātība, jāpilda savi pienākumi Viņa priekšā un jācenšas darīt to, kā dēļ mēs esam radīti.

Vai ir loģiski, ka Allāhs mūs rada un neatklāj, ko Viņš vēlas, kāpēc rada, kāds ir nolūks un mērķis mūsu pastāvēšanai un kas ar mums notiks pēc nāves?

Iedomājies: cilvēks uzceļ sev greznu pili, aprīko to ar vismodernāko tehnoloģiju, bet pēc tam pēkšņi to pilnībā nojauc bez jebkāda iemesla. Vai šādu cilvēku var nosaukt par gudru? Vai tad nav pašsaprotami, ka šāda rīcība liecina par bezjēdzīgu un nesaprātīgu uzvedību?

Ja šāda rīcība ir nepieņemama attiecībā uz cilvēku, tad kā mēs varam to pieņemt attiecībā uz Gudro un Zinošo šī vienreizēji precīzā Visuma Radītāju Allāhu — to visu nojaukt bez jebkāda mērķa vai gudrības?

Allāhs radījis cilvēku cēlam mērķim — lai tas pielūgtu tikai Viņu un nepielīdzinātu Viņam citus. Viņš uzlicis cilvēkam šajā dzīvē pārbaudījumu un nolīcis laiku Augšāmcelšanās dienai, lai katrs atbildētu par saviem darbiem. Tas, kurš noticejis Allāham un atsaucies Viņa aicinājumam, mājos

Paradīzes dārzos uz mūžiem, bet tas, kurš novērsies no patiesības, būs Elles iemītnieks.

Pielūgsme ir mūsu obligātais pienākums, jo tas ir mūsu pastāvēšanas iemesls. Tā ir pierādījums mūsu pateicībai un Allāha, kā Kunga un pielūdzamā, atzīšanai.

Padomā: Visaugstais Allāhs Tevi ir radījis, apveltījis ar dzirdi un redzi, aptvēris ar neskaitāmām veltēm. Viņš ir Tas, kurš liek Tavām asinīm tecēt tavās dzīslās un dod Tev gaisu un ūdeni. Ikkatru mirkli Tev ir vajadzība pēc Viņa. Viņa žēlastība un rūpes par Tevi dod Tev spēku dzīvot. Viņš uzņēmies Tevi apgādāt jau tad, kad Tu biji Tavas mātes miesās, kad biji bezspēcīgs un nespējīgs ne uz ko.

Vai tad šis Varenais Radītājs nav pelnījis tikt pielūgts tā, kā to vēlas Viņš nevis Tu? Padomā: ja Tu vēlētos uzdāvināt savai mammai dāvanu, vai tad Tu izvēlētos priekš sevis vai censtos saprast, kas viņai varētu patikt? Tāpat arī Visaugstā Allāha pielūgsme — tai nav jāatbilst mūsu iegribām vai paražām, bet gan jābūt tādai, kādu to vēlas redzēt Visaugstais.

Pielūgsmei jābūt veltītai tikai Allāham un nevienam citam, tādēļ cilvēkam ir atļauts pielūgt vienīgi savu Radītāju. Vislielākais grēks ir veltīt pielūgsmi kādam citam bez Allāha — Viņa radībām, piemēram, elkiem, saulei, mēnesim, cilvēkam, dzīvniekam vai dievbijīgam vīram. Tas viss ir daudzdievības un neticības izpausmes, par kurām

paredzēts mūžīgs sods Elles liesmās, kas nekad nebeigsies.

Allāhs ir sūtījis daudzus praviešus un sūtņus, lai tie mums pavēstītu par mūsu radišanas mērķi un dzīves jēgu. Visu sūtņu vēsts bija viena — aicināt padoties Vienīgajam Radītājam un pielūgt tikai Viņu. Visu sūtņu sūtītais tika sagrozīts un izmainīts, tāpēc Allāhs sūtīja pēdējo sūtņi — Muhamedu, ar kuru Viņš nosūtīja pēdējo vēstījumu cilvēcei — Cēlo Korānu. Ir daudz racionālu un zinātnisku pierādījumu tam, ka Korāns ir Allāha vārds un vienīgais, kuru neviens nav izmainījis. Allāhs Korānā saka, ka no cilvēkiem pieņems tikai šo reliģiju un ka visu sūtņu aicinājums bija viens: “Pielūdziet tikai Radītāju un nepielūdziet citus.” Allāhs Korānā pavēsta, ka ticīgajiem būs Paradīze un tās mūžīgās veltes, bet tiem, kas atteicās padoties Vienīgajam Radītājam vai pielūdza kādu citu, būs Elle un sūpīgs sods.

Islāms ir vienīgā reliģija, kas sniedz racionālus pierādījumus un zinātniskus faktus, balstoties uz uzticamiem avotiem, par to, ka Cēlais Korāns līdz pat mūsdienām ir saglabājies kā Radītāja nesagrozīts vārds.

Korāns ir grāmata, kuru Allāhs nosūtīja savam pravietim Muhamedam, izaicinādam cilvēci jau vairāk nekā četrpadsmit gadsimtus radīt kaut ko līdzīgu tam vai vismaz vienu sūru, taču viņi to nav spējuši. Šis izaicinājums joprojām ir spēkā, un visu

šo gadsimtu laikā neviens nav spējis radīt kaut ko tikpat daiļrunīgu, izteismīgu un neatdarināmu, ar tikpat sakārtotiem likumiem. Korāna neatdarināmība nav tikai valodā, kas sasniedz skaistuma un izteismes augstāko pakāpi, bet arī tā spējā ietvert racionālus un zinātniskus pierādījumus tam, ka tas ir Allāha vārds. Tāpēc pareiza un loģiska izvēle ir tam noticēt un sekot tā norādījumiem, nevis balstīties uz cilvēku sagrozītajiem rakstiem.

Vesela saprāts liek domāt, ka pasaules Radītāja un Pilnveidotāja vārds ir visdrošākais izzīņas avots. Sastopoties Korānā ar tā valodas neatdarināmību, zinātniskajiem faktiem un visaptverošo likumdošanu, kā arī zinot, ka tas ir saglabāts tāds, kāds tas tika nosūtīts, nav iespējams noliegt, ka tas ir Allāha vārds.

Tādējādi, ticība Korānā teiktajam nav tikai ticības izvēle, bet gan racionāls lēmums, kas saskan ar patiesības meklēšanas loģiku.

Visaugstais Allāhs skaidri norāda Korānā, ka nav mūs radījis bez iemesla, bet gan tādēļ, lai mēs Viņu pielūgtu.

Allāhs skaidri saka Korānā, ka šī dzīve ir tikai pagaidu uzturēšanās vieta, kas drīz beigsies, un ka īstā, mūžīgā dzīve sāksies tad, kad ticīgie ieies Paradīzē, bet neticīgie — Ugunī.

Radītājs, kurš mūs radījis no nekā, noteikti ir spējīgs mūs atgriezt dzīvē pēc nāves. Visapkārt

esošās Allāha zīmes ir taustāmi pierādījumi Viņa bezgalīgajai spējai atdzīvināt mirušos. Tāpat kā augi un augļi izaug no neauglīgas zemes un bērns mātes miesās izveidojas no šķidruma lāses, tāpat arī Visaugstais ir spējīgs atdzīvināt un augšāmcelt mirušos no kapa Norēķina un Atmaksas dienai, jo Viņam ir vara pār ikvienu lietu. Ja varmākas un viņa upura dzīves beigtos bez norēķina un atmaksas, tā būtu netaisnība.

Varbūt Tu domāsi, kāpēc islāms un nevis kāda cita reliģija?

Visnozīmīgākais, kas atšķir cilvēku no citām būtnēm, ir viņa spēja racionāli domāt. Racionālās domāšanas uzdevums ir meklēt patiesību.

Islāms atbilst veselajam saprātam un neizmainītai iedzimtajai dabai. Tas sniedz loģiskas atbildes uz lielajiem eksistenciālajiem jautājumiem: kāpēc mēs esam šeit, kāda ir mūsu dzīves jēga un kas notiks pēc nāves.

Islāms ir Viena Vienīgā Radītāja pielūgšana. Pirmā liecība, kas veido Islāma ticības pamatu, vēsta: tikai Allāhs ir pielūgšanas cienīgs.

Šī liecība ietver:

Viendievību — ticību Allāham, vienīgajam pielūgsmes cienīgajam. Viņam nav ne sabiedroto, ne dēla, ne līdzinieka.

Daudzdievības noliegšanu — atteikšanos no visiem cilvēku radītajiem elkiem un viltus dieviem.

Ticēt visiem sūtniem ir katra muslīma pienākums. Allāhs saka Korānā, ka Jēzus ir Dieva kalps un Viņa sūtnis, un nav Dieva dēls. Allāhs ir Varens un pāri tam, lai Viņam būtu sieva vai dēls; Viņam nav vajadzīgi ne viņi, ne kāds cits. Allāhs saka Korānā, ka Jēzus bija pravietis, caur kuru tika atklāti daudzi brīnumi, un ka viņš tika sūtīts pie savas tautas, lai aicinātu pie Vienīgā Dieva pielūgšanas. Allāhs saka Korānā, ka Jēzus nav licis cilvēkiem viņu pielūgt, bet gan pats pielūdza savu Radītāju. Ja tu gribi ticēt īstajam Jēzum tā, kā to vēlas Allāhs, tev ir jāklūst par musulmu.

Allāhs Korānā saka, ka Jēzus pavēlēja savai tautai pielūgt tikai Allāhu un brīdināja no viltus dieviem.

Vai ir loģiski, ka saprātīga radība pielūgtu sev līdzīgu, kurš grib ēst un dzert, nespēj sevi pasargāt no nāves vai ļaunuma? Padomā: kā tu vari pielūgt Jēzu, Marijas dēlu, kurš ēda un dzēra un lūdzās savam Radītājam tāpat kā cilvēki? Vai prāts spēj pieņemt, ka Dievs skaita lūgšanu pats Sev? Vai tad Dievs nav Varens, nav vienīgais bez trūkumiem un nav nesalīdzināms ne ar vienu? Vai tad visi pārējie nav pakļauti Viņa varai un spēkam? Kā var domāt, ka debesu un zemes Valdnieks pazemojas, lai piedzimtu kā bērns, un pēc tam nodod Sevi Savu radību rokās, lai tās Viņu piesistu krustā? Krustā sisti un nogalināti var būt tikai mirstīgie, bet Radītājs ir mūžam Dzīvs un nemirst. Viņš ir

Pašpietiekams, kurš nesnauž un neguļ. Vai tad Varens un Dižens Dievs nav pārāks par ko tādu?

Allāhs Korānā saka, ka visi sūtņi nākuši ar vienu un to pašu vēsti — aicināt savu tautu pielūgt Vienu, Vienīgo Dievu. Laikam ejot, daļa cilvēku sagrozīja šo mūžīgo vēsti un nodzēsa viendievības gaismu, ko atnesa pravieši. Tad Dievs sūtīja Savu pēdējo sūtņi — Muhamedu ar Korānu, lai atjaunotu visu pārējo praviešu viendievības vēsti.

Noslēgumā mēs Tev sakām:

Islāms ir racionāla prāta un neizmainītas iedzimtās dabas reliģija. Tas ir vienīgais dzīvesveids, ko Varenais Radītājs noteicis cilvēcei. Tādēļ ikvienam saprātīgam cilvēkam būtu jāsteidzas pieņemt islāmu — atzīt Allāhu par savu Kungu, padoties Viņā noteiktajam dzīvesveidam un pieņemt Muhamedu par savu sūtņi. Šis ir jautājums, kurā cilvēkam nav izvēles, jo Tiesas dienā Allāhs viņam prasīs, ko viņš atbildēja sūtņiem. Ticīgos gaida dižena uzvara un svētlaime, bet neticīgos — pilnīgs zaudējums.

Pieņemot vislielāko lēmumu šajā dzīvē un padodoties Allāham, tu atradīsi īstu laimi šajā dzīvē un uzvaru Pēdējā dzīvē. Lai tas notiktu, ar tīru un ticīgu sirdi jāpasaka: “Es liecinu, ka tikai Allāhs ir pielūgsmes cienīgs, un es liecinu, ka Muhameds ir Allāha sūtņi.” Pēc tam sāc izzināt savu reliģiju, rīkoties atbilstoši šīm liecībām — ticībai Allāham

un Viņa sūtnim — un ievēro Islāma pamatprincipus.

Pasaki to tagad un nevilcinies! Nāve nāk pēkšņi, un tādu svarīgu lēmumu nedrīkst atlikt. Neļauj Nelabajam Tevi novērst no laba darba! Esi drosmīgs un sāc savu ceļu pie Vadības gaismas.

Pieņem savu lēmumu tagad un sāc jaunu dzīvi, piepildītu ar iekšējo mieru un patiesu apmierinātību!

“Es liecinu, ka tikai Allāhs ir pielūgsmes cienīgs, un es liecinu, ka Muhameds ir Allāha sūtnis.”

الفهرس

Vai Tu esi domājis par to, kas Tevi radījis, kāpēc un kas būs pēc nāves?.....	2
Vai Tu esi domājis par to, kas Tevi radījis, kāpēc un kas būs pēc nāves?.....	2
Noslēgumā mēs Tev sakām:	10